

skega pa še posebej. Slovenski jezik je za Miklošičem preiskoval etimološko edino profesor Štrekelj in dosegel pri tem toliko uspehov, da se more imenovati njega vreden naslednik. Doslej sta Miklošič in Štrekelj podala Slovencem najuspešnejših sadov v tej stroki. V sledeči zbirki razlaga pisatelj zopet besede raznih slovanskih jezikov. Naš namen ni, da bi sporočili vse rezultate iz učene razprave, zadošča naj le za slovenščino par suhih zgledov. Šče-

Leskiena in Vondráka iz oblike vedъsi, boljъši po potu iz vedъchi, boljъhi, kerъse s spremeni v *ch*, in le-ta v *š*, odtod vedъši, boljъši.

A. B.

Liber statutorum civitatis Ragusii compositus anno 1272. — In lucem protulerunt U. Bogišić et C. Jireček. Zagrabiae 1904. (Monumenta historico-juridica Slavorum meridionalium IX.) 40. Str. LXIX+463. — V tem

SHOD SLOVANSKIH ČASNIKARJEV V OPATJI 1905.

tovat se, šketiti, šketljiv iz strsl. tъšteta = škoda. Ošaben iz ošaba in to iz staroslov. ošajati se = zdržati se česa, kuriti se = prepirati se od kurъ = petelin. Loza iz lez-, lesti, plezati. Tvesti, natvesti, pretvesti iz otъ+vesti. Kdor hoče seveda besedam do dna, mora vzeti študijo sam v roke.

V drugi razpravi razloži Štrekelj staroslovenske oblike deležnika in primernika vedъši in boljъši nasproti sedanjim razlagam

velevažnem zgodovinskem spomeniku je obsežena ustava slavne dubrovniške ljudovlade v Dalmaciji, ki je svoj čas tekmovala z mogočnimi Benetkami. Ta statut obsega zakone, izdane v Dubrovniku do leta 1272., ko jih je odobrilo ljudsko zastopstvo. Razdeljeni so na osem knjig in podajejo celotno ustavo, ki je zanimiva za pravoslovca posebno zato, ker kaže vpliv kanoničnega, bizantinskega in beneškega prava.

J.

